

NACZELNA IZBA PIELEŃNIAREK I POŁOŻNYCH

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych

NIPiP-NRPIP-DM.0024.36.2020.MK

Warszawa, 19 listopada 2020 r.

Pan
Adam Niedzielski
Minister Zdrowia

Szanowny Panie Ministrze

W odpowiedzi na pismo znak: PPWA.0210.4.2020.PŻ z dnia 27 października 2020 r. w sprawie zgłoszenia uwag do projektu ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej (UC 62) informuję, iż Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych zgłasza uwagi do przedmiotowej regulacji.

1. Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych wnosi o wykreślenie pkt 1 w art. 1 ww. projektu i wprowadzenie odrębnego przepisu w ustawie o zawodach pielęgniarki i położnej, który będzie regulował wyłącznie kwestię uznawania kwalifikacji pielęgniarek na zasadach praw nabytych. NRPIP proponuje wprowadzenie np. nowego art. 51a w ww. ustawie w następującym brzmieniu:

„Art. 51a. Pielęgniarka ubiegająca się o uznanie kwalifikacji zawodowych na zasadach praw nabytych powinna w ramach wykonywania zawodu ponosić pełną odpowiedzialność za planowanie, organizowanie i zarządzanie opieką medyczną świadczoną pacjentowi.”

Należy wskazać, iż art. 33 ust. 1 Dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005 str. 22) dotyczy wyłącznie kwestii uznania kwalifikacji pielęgniarek na zasadach praw nabytych, a więc na podstawie art. 23 ww. Dyrektywy i warunków z tym związanych. Przepis ten przewiduje bowiem, iż „Aby ogólne zasady w zakresie praw nabytych mogły znaleźć zastosowanie wobec pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, rodzaje

działalności, o których mowa w art. 23, muszą obejmować pełną odpowiedzialność za planowanie, organizowanie i zarządzanie opieką medyczną świadczoną pacjentowi.”

Tym samym zakres regulacji zawartej w art. 33 ust. 1 Dyrektywy, który ma być implementowany do polskiego porządku prawnego jest ograniczony i dotyczy wyłącznie pielęgniarek ubiegających się o uznanie kwalifikacji na zasadach praw nabytych. Zapis ten nie dotyczy natomiast pielęgniarek, które mogą mieć uznane kwalifikacje automatycznie tj. na podstawie art. 21 ust. 1 w zw. z art. 31 ww. Dyrektywy.

W odniesieniu do polskich pielęgniarek możliwość uznania kwalifikacji na zasadach praw nabytych tj. na podstawie art. 23 ww. Dyrektywy dotyczy wyłącznie ściśle określonej grupy pielęgniarek tj. pielęgniarek posiadających dyplom ukończenia liceum medycznego, medycznej szkoły zawodowej i pielęgniarek posiadających dyplom licencjata pielęgniarstwa uzyskany przed 1 maja 2004 r. Są to dyplomy, które zostały wydane w Polsce pielęgniarce, które przed dniem 1 maja 2004 r. (wejście Polski do UE) ukończyły kształcenie niespełniające minimalnych wymogów w zakresie kształcenia określonych w art. 31 Dyrektywy. Tylko te pielęgniarki, aby skorzystać z możliwości uznania ich kwalifikacji na zasadach praw nabytych w innych krajach członkowskich UE powinny zgodnie z art. 23 ust. 1 Dyrektywy przedstawić zaświadczenie potwierdzające, iż faktycznie i zgodnie z prawem wykonywały nieprzerwanie zawód przez co najmniej trzy lata w okresie pięciu lat poprzedzających wydanie tegoż zaświadczenia. W praktyce zatem tylko te pielęgniarki w myśl art. 33 ust. 1 w związku z art. 23 ust. 1 Dyrektywy 2005/36/WE powinny w ramach wykonywania zawodu przez wskazany wyżej czas ponosić pełną odpowiedzialność za planowanie, organizowanie i zarządzanie opieką medyczną świadczoną pacjentowi, aby móc mieć uznane kwalifikacje na zasadach praw nabytych w innych krajach członkowskich UE.

Natomiast pielęgniarki posiadające dyplom magistra pielęgniarstwa, licencjata pielęgniarstwa uzyskany po 1 maja 2004 r. oraz dyplom ukończenia tzw. studiów pomostowych mają uznane kwalifikacje automatycznie i nie muszą posiadać powyższego stażu zawodowego. Wobec nich nie stosuje się ani art. 23 ani art. 33 ust. 1 Dyrektywy (nie dotyczy ich uznanie kwalifikacji na zasadach praw nabytych).

W związku z powyższym w ocenie NRPiP w odniesieniu do Polski implementacja art. 33 ust. 1 Dyrektywy nie powinna dotyczyć wszystkich pielęgniarek niezależnie od rodzaju ukończonej szkoły pielęgniarskiej, ale określonej grupy pielęgniarek, których dotyczy uznanie kwalifikacji zawodowych na zasadach praw nabytych. Zaproponowany w art. 1 ww. projektu pkt 1 dotyczy natomiast wszystkich pielęgniarek, co w naszej ocenie jest sprzeczne z art. 33 ust. 1 Dyrektywy, który dotyczy wyłącznie pielęgniarek ubiegających się o uznanie kwalifikacji na zasadach praw nabytych. Zakres proponowanej regulacji jest bowiem szerszy niż zakres przepisu, który ma być implementowany tj. art. 33 ust. 1 Dyrektywy.

Ponadto umiejscowienie Państwa propozycji w art. 4 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej budzi obawy środowiska zawodowego pielęgniarek, gdyż sugeruje nałożenie nowego rodzaju odpowiedzialności związanej z wykonywaniem zawodu dla wszystkich pielęgniarek.

W związku z powyższym NRPiP wnioskuje o wykreślenie pkt 1 w art. 1 ww. projektu i wprowadzenie odrębnego przepisu w ustawie o zawodach pielęgniarki i położnej, wskazanego na wstępie pisma, który będzie regulował wyłącznie kwestię uznawania kwalifikacji pielęgniarek na zasadach praw nabytych dla określonej grupy pielęgniarek, a nie będzie dotyczył wszystkich pielęgniarek (tak jak to wynika z proponowanej przez Państwa zmiany).

2. Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych wnosi o wykreślenie pkt 2 w art. 1 ww. projektu. Wskazana propozycja zakłada dodanie do ww. ustawy zapisu przewidującego, iż położna wykonując zawód ponosi pełną odpowiedzialność za planowanie, organizowanie i zarządzanie opieką medyczną świadczoną pacjentowi. Należy jednak wyraźnie zaznaczyć, iż przepisy Dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005 str. 22) nie zawierają żadnej regulacji, która wskazywałaby, iż położna wykonując zawód ponosi pełną odpowiedzialność za planowanie, organizowanie i zarządzanie opieką medyczną świadczoną pacjentowi. Tym samym brak jest przepisu w ww. Dyrektywie w powyższym zakresie, który musiałby być implementowany do porządku prawnego państw członkowskich, w tym przez Polskę. Jednocześnie należy zauważyć, iż Komisja Europejska nie zgłosiła

zarzutu do Polski w powyższym zakresie w odniesieniu do zawodu położnej – brak takiego zarzutu w dokumencie uchybienia nr naruszenia wg ewidencji KE: 2018/2301. Wobec powyższego brak jest uzasadnienia do wprowadzania ww. zmiany do ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej.

3. NRPiP proponuje również, aby w art. 1 ww. projektu pkt 6 a otrzymał następujące brzmienie:

„6) w art. 49:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych prowadzi rejestr obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czasowo i okazjonalnie zawód pielęgniarstwa lub położnej na podstawie informacji wprowadzanych przez okręgowe izby pielęgniarstwa i położnych.”,

W ocenie NRPiP zasadne jest doprecyzowanie w tekście projektu, iż rejestr obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czasowo i okazjonalnie zawód pielęgniarstwa lub położnej jest prowadzony przez NRPiP na podstawie informacji wprowadzanych przez okręgowe izby pielęgniarstwa i położnych. Powoli to na jednoznaczne określenie sposobu pozyskiwania danych do ww. rejestru.

Jednocześnie NRPiP proponuje zorganizowanie konferencji uzgodnieniowej dotyczącej przedmiotowego projektu.

Z wyrazami szacunku
Prezes NRPiP

Z. Małas
Zofia Małas